

Vi synes, det er vigtigt, at vi giver det signal her fra Folketinget, at man skal forsøge at begrænse isolationsfængsling så meget som muligt. Der er ingen grund til, at vi udsætter borgere her i landet for de negative konsekvenser, som isolationsfængsling kan få. Det er jo bevist, og det er sagt mange gange også fra Folketingets talerstol, at det kan få negative psykiske konsekvenser for dem, der udsættes for isolationsfængsling.

Men en vigtig forudsætning for, at man kan få gjort de perioder, hvorunder folk bliver isolationsfængslet, kortere, er set med vores øjne, at politiet får nogle forbedrede bevillinger. For hvis politiet skal have mulighed for at skaffe det bevismateriale, der skal til for at afslutte sager og forelægge dem for anklagemyndigheden, er det vigtigt, at politiet bedre og hurtigere kan få skaffet det materiale og kan få undersøgt de ting, som der er brug for for at få ophævet isolationsfængslingen.

Så med til at begrænse isolationsfængsling er set med vores øjne et krav om, at politiet får nogle ordentlige bevillinger at arbejde ud fra. Der synes vi ikke at det politiforlig, der blev indgået senest, er tilstrækkeligt. Vi ser, at det er udhulet på en hel række områder, og mange af de ting, som politiforliget skulle rette op på inden for politiet med mere synligt politi og sådan noget, er ikke kommet frem. Heller ikke på det her område føler vi, at der er tilstrækkelige bevillinger til, at politiet kan få afsluttet den slags sager hurtigere. Og det er nødvendigt for at begrænse isolationsfængsling.

Vi er bl.a. bekymrede på grund af et meget klart tilfælde, hvor man har undladt at høre på den lægeerklæring, der har været afgivet i den pågældende sag.

Vi vil godt her fra Folketingets talerstol sige om lovforslag nr. L 195, hvor en del af det går ud på, at man i højere grad skal lytte til lægeerklæringer vedrørende arrestantens psykiske helbred, at den del af forslaget fra SF og Enhedslisten vil vi gerne støtte.

Derimod er vi nok lidt mere skeptiske over for den anden del af forslaget, den del, der vedrører besøgene, der skal til hos den isolationsfængslede. Vi synes egentlig, som andre ordførere har redegjort for det, at der er ganske gode muligheder for besøg. Det er klart, at den enkelte selvfølgelig ikke skal have besøg af kumparer, der har været med til at begå de forbrydelser, der er tale om, eventuelt andre indsatte. Det siger sig selv, at sådan en kommunikation ikke

kan finde sted, så længe man er isolationsfængslet. Så den del af L 195 kan vi ikke støtte. Men den første del er vi meget villige til at se positivt på; det er klart.

Når vi ser på L 196, som totalt vil afskaffe muligheden for at isolationsfængsle unge under 18 år, er det igen vores holdning, at det da vil være glimrende, hvis vi kan forbedre mulighederne for at undgå isolationsfængsling, altså hvis vi kan undgå at isolationsfængsle unge under 18 år. Men vi må så samtidig sige, at helt undgå det kan vi nok ikke, for vi ser desværre, at forbrydere også begår alvorlig kriminalitet, hvis de er under 18 år. Og det er vel ikke sådan, at man skal have mulighed for at undgå retsforfølgelse, fordi man ikke kan isolationsfængsle en ung under 18 år.

Der må det være sådan, at samfundet har muligheden for at isolationsfængsle, hvis man vurderer, at det er nødvendigt, og hvis det nødvendige lægeopsyn er til rådighed, mener vi også, at det er tilstrækkeligt for at sikre, at man ikke får så meget isolationsfængsling, som man hidtil har fået.

Det tredje forslag, som er fremsat af SF og Enhedslisten, er om nedsættelse af et udvalg vedrørende total afskaffelse af isolationsfængsling. Der synes vi, at vi vil henholde os til det, som der er redegjort for fra regeringens side, nemlig at der kommer en redegørelse her i september måned, og vi må se, hvad den redegørelse indeholder, inden vi tager stilling til en endelig vurdering af det forslag her om en total afskaffelse og nedsættelse af et udvalg.

Vi mener ikke, at man kan afskaffe isolationsfængsling totalt. Det skal være et redskab på linje med mange andre redskaber, politiet har for at sikre, at forbrydere bliver domfældt.

Derfor kan vi altså ikke støtte B 157. Vi mener grundlæggende, at isolationsfængsling skal være en mulighed, men den skal være en ekstra mulighed, som kun skal bruges i ganske særlige tilfælde, og hvis den forudsætning skal opfyldes, må det være sådan, at politiet får tilstrækkelige bevillinger; ellers er der ikke de muligheder til stede for at undgå isolationsfængsling i så stort et omfang som i dag.

Sonja Albrink (CD):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at i CD er vi absolut enige i, at isolationsfængsling er et meget alvorligt straffeprocessuelt indgreb og et indgreb, som bør overvejes nøje i hvert enkelt tilfælde.